

Ryhmä: 6

FCI:n numero: 282
Hyväksytty: FCI 18.2.2000
Kennelliitto 12.11.2013

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

GRAND GRIFFON VENDEEN
(GRAND GRIFFON VENDEEN)
Alkuperämaa: Ranska

1/4

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Ajava koira, jota käytetään metsästettäessä jalan tai ratsain suurriistaa, saksanhirveä, metsäkaurista, villisikaa tai kettua. Metsästää yleensä ajueena mutta käytetään myös yksin, kytkettynä vainukoirana, jonka tehtävänä on etsiä riistan jäljet.

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 6 Ajavat ja jäljestävät koirat
alaryhmä 1.1 suuret ajokoirat
Käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Alun perin alueella oli vain yksi ajokoirarotu, Grand Vendéen (iso vendeenajokoira), joka oli lyhytkarvainen. Tämän rodun esiisiä olivat tai 1500-luvun alun ns. greffierit tai kuninkaalliset valkoiset ajokoirat, ja myös bretagnengriffoni (griffon fauve de bretagne) on vaikuttanut merkittäväällä tavalla greffierin ja siten myös tämän rodun verilinjoihin. Muita rodun kehitykseen vaikuttaneita rotuja olivat St. Louisin harmaat koirat ja Bressen karkeakarvaiset ajokoirat.

YLEISVAIKUTELMA: Hyvin vanha ranskalaistyyppinen rotu. Oppivainen ja sinnikäs, muodoltaan ja liikkeiltään hienostunut. Rakenteeltaan hyvin tasapainoinen, vahva mutta ei raskas.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Tarkkavainuinen ja erittäin kaunisääninen. Työskentelee riistan jäljellä sisukkaasti eikä kaiha vaikeakaan maastoa. Laajahakuinen. Mukautuvainen mutta sinnikäs ja riistaintoinen, tarvitsee varmaa ohjausta.

PÄÄ:

Kallo: Edestä katsottuna melko holvautunut, ei liian leveä korvien välistä.

Otsapenger: Hieman erottuva.

Kirsu: Voimakas ja väriltään musta, paitsi valko-oransseilla yksilöillä, joilla sallitaan ruskea kirsu. Hyvin avarat sieraimet.

Huulet: Riippuvat, peittävät hyvin alaleuan ja tekevät kuonon kärkiosan profiilista kulmikkaan; kauttaaltaan viiksien peittämät.

Silmät: Tummat, suuret ja eloiset, kulmakarvat ovat voimakkaat mutta eivät peitä silmiä. Sidekalvo ei saa näkyä.

Korvat: Tyypilliset ranskalaiselle ajokoiralle: pehmeät, kapeat ja ohuet, pitkäkarvaiset, kärjestään pitkän soikion muotoiset. Korvalehdet kiertyvät selvästi sisäänpäin ja ulottuvat yli kuononkärjen. Matalalle, silmien tason alapuolelle kiinnittyneet.

Kuono: Vahva, kallo-osan pituinen, kuononselkä on suora tai hieman kyömy.

Leuat / hampaat: Leikkaava purenta. Etuhampaat ovat kohtisuorassa leukoihin nähden.

KAULA: Tyylikäs, ei löysää kaulanahkaa.

RUNKO:

Selkä: Vahva, vaakasuora tai aavistuksen kaartuva.

Lanne: Hyvin lihaksikas.

Rintakehä: Ei liian leveä, melko syvä, ulottuu kyynärpään tasolle. Kylkiluut kohtuullisesti kaareutuvat ja pitkät.

Alalinja ja vatsa: Kupeet jonkin verran ylösvetäytyvät mutta täyteläiset.

HÄNTÄ: Tyvestään paksu ja tasaisesti kapeneva, korkealle kiinnittynyt ja melko pitkä, asennoltaan sapelinmuotoinen mutta ei koskaan sirppimäinen.

RAAJAT

ETURAAJAT: Voimakkaat.

Lavat: Pitkät, kuivat ja viistot.

Kyynärpäät: Rungonmyötäiset.

Kyynärvarret: Vahvaluustoiset ja suorat.

TAKARAAJAT: Sarvennaiset vahvat ja selvästi erottuvat.

Reidet: Pitkät ja lihaksikkaat.

Kintereet: Leveät ja matalat, takaa katsottuna eivät koskaan sisään tai ulos kääntyvät, sivulta katsottuna kohtuullisesti kulmautuneet.

KÄPÄLÄT: Ei liian isot. Hyvin kaareutuneet, tiiviit varpaat, vahvat päkiät ja kynnet. Hyvä pigmentti päkiöissä ja kynsissä on toivottava.

LIIKKEET: Joustavat, tasaiset ja tehokkaat.

NAHKA: Kimmoisa, ei liian ohut. Kolmivärisillä usein kirjava. Ei löysää kaulanahkaa.

KARVAPEITE

KARVA: Pitkähkö mutta ei liioiteltu, joskus pörröinen, tuntuu käteen karhealta. Hyvä aluskarva. Vatsa ja reisien sisäisivut eivät saa olla paljaat. Kulmakarvat ovat korostuneet mutta eivät peitä silmiä.

VÄRI: Valkoinen, jossa on mustia tai punaruskeita tai kellanpunaisia läiskä. Tan-merkit ovat sallitut. Musta tan –merkein tai kolmivärinen. Kellertävä mustin karvankärjien, voi olla myös valkoiset merkit. Perinteiset nimitykset näille väreille ovat jäniksenväri, sudenväri, mäyränväri tai villisian väri.

KOKO

Säkäkorkeus: Urokset 62–68 cm, nartut 60–65 cm, ± 1 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- Liian lyhyt pää; litteä kallo; lyhyt kuono-osa.
- Puutteellinen pigmentti kirsussa, huulissa tai silmäluomissa.
- Tasapurenta.
- Vaaleat silmät
- Korkealle kiinnittyneet, lyhyet, huonosti kiertyvät tai puutteellisesti karvoittuneet korvat.
- Litteä tai liian raskas runko; pehmeä ylälinja; luisu lantio.
- Sivulle kääntyvä häntä.
- Riittämätön raajaluusto; liian niukat kulmaukset.
- Liian ahtaat kintereet; pehmeät ranteet.
- Harva tai liian hienolaatuinen karva.
- Arkuus.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Puutteellinen rotutyyppi
- Ylä- tai alapurenta
- Herasilmä tai eriväriset silmät
- Kapea tai alaspäin kapeneva rintakehä
- Häntämutka
- Villava karvapeite
- Yksivärinen musta tai valkoinen väri
- Huomattava pigmentin puutos
- Muu kuin rotumääritelmän sallima säkäkorkeus

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.